

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΉΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Α΄

Όγδοήκοντα πέντε τοίς έκαστόν (85 ο/ο) τῶν σπουδαστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετασοβείου Πολυτεχνείου δὲν προσῆλθον εἰς τὰς κανονικὰς ἐξετάσεις προόδου τῆς παρελθούσης Δευτέρας 5ης Μαρτίου 1973. Πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ οἰοσκέδασιν τῶν ἀνησυχιῶν τῆς Α.Ε. τοῦ Ἄντιβασιλέως -Πρωθυπουργοῦ κ.λ.π. περὶ κομμουνιστικῆς ὑποκινήσεως εἰς τὰς μεγαλειώδεις φοιτητικὰς ἐκδηλώσεις, σημειούμεν μερικὰς περιπτώσεις ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Πολυτεχνείου. Εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀποσχόντων περιλαμβάνονται καὶ οἱ:

1. Εἰρήνη Ἐφροῦ, τῆς Δ΄τάξεως Ἀρχιτεκτόνων, κόρη τοῦ νῦν Ἰγπουργοῦ.
2. Ε. Καραβίτου, τῆς Δ΄τάξεως Ἀρχιτεκτόνων, κόρη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.
3. Α. Λαδᾶ, τῆς Γ΄τάξεως Ἀρχιτεκτόνων, πρῶτανεφίᾳ τοῦ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ πραξικοπήματος τῆς 21 - 4 - 1967 καὶ μετέπειτα γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ἰγπουργείου Δημοσίας Τάξεως, Ἰγπουργοῦ - Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλίας κ.λ.π. καὶ νῦν Ἰγπουργοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἰγπηρεσιῶν.
4. Δημ. Λαδοπούλου, τῆς Α΄τάξεως Πολιτικῶν Μηχανικῶν, υἱὸς τοῦ ἀντιπροτάνεως τοῦ Ε.Μ.Π.
5. Μάρκος Βολίκας καὶ Ε. Βολίκας, τῆς Δ΄τάξεως Ἀρχιτεκτόνων, πρῶτανεφιοὶ τοῦ ἀντιπροτάνεως τοῦ Ε.Μ.Π., Π. Λαδοπούλου.

Δι' ἄλλας χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐξετάσεων καὶ συμμετοχῆς εἰς τὸ φοιτητικόν κίνημα Πανεπιστημίου - Πολυτεχνείου κ.λ.π.θὰ ὑπάρξῃ καὶ συμπληρωματικὸς κατάλογος.

Β΄

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων καὶ κρατουμένων ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α. εἶναι οἱ Δικηγόροι Κ. Ἀλαβάνος, -Α. Βγόντζας- Ν. Κανελλᾶκης - Ν. Καραμανλῆς -Δ. Παππᾶς.

Γ΄

θὰ δοθῇ συντόμως καὶ ὁ κατάλογος τῶν συλληφθέντων καὶ κρατουμένων φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ ἄλλων προσώπων.

Ἀθῆναι, 7 - 5 - 1973

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ Ἐνημερώσεως
τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἐξένου Τύπου τῆς σπουδαστικῆς
κινήσεως Α - Β - Γ - Δ - Μ - Ν - ΞΩ)

Κατάθεσις 'Αλεξάνδρου Γ. ελάφου, δι' ουγγλέως Πρωτοδικῆν, ἐνέπιον τοῦ Β' Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν εἰς τὴν δίκην τῶν II φοιτητῶν, δεξαχοεῖσαν τὴν ΙΤην καὶ Ιθην Φεβρουαρίου 1973.

- - -

'Αλεξ. Φλάφρος: Δὲν γνωρίζω διὰ τὰ ἐκπεσόντα. Ἦλθον νᾶ καταθέσω διὰ τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων κ. Τζανετῆ, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω προσωπικῶς. Τὸν γνωρίζω, ὅμως, ἐξ ὅσων μοῦ ἔχει εἶπει κατὰ καιροὺς δι' αὐτῶν ὁ θεῖος του Στρατηγός κ. Τζανετῆς. Πιθάνηται περὶ ἀρίστου νέου, ἀδιαβλήτων φρονημάτων. Καὶ ἀσφαλῶς ὁ θεῖος του, ὁ ὁποῖος ἔχει λαμπρὰν στρατιωτικὴν ἱστορίαν, δὲν θά τὸν συνεχῶρει, εἰάν ὀδὲν ἦτο ἀδιαβλήτων φρονημάτων. -

Πιστεύω, ἐξ ὅσων ἔχω ἀναγνώσει εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ νέος αὗτος, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι συγκατηγορούμενοί του ὀδενός εἶναι ὄργανα καὶ μάλιστα διὰ νᾶ ἐξυμνηροῦντο ὀνοκοῦς, κοῦ ἀπορίδονται εἰς αὐτοὺς. Ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι ὄλοι οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὄλοι γενικῶς οἱ φοιτηταὶ ἐκινήθησαν ἐξ ὀδίας πρωτοβουλίας καὶ ἐξ εὐγενῶν ἐλατηρίων. Ἐκινήθησαν διὰ καθαρῶς φοιτητικὰ ζητήματα, ὄπως εἶναι τὸ σκεῖδιον τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ὀδρυμάτων, ὁ πρόσφατος νόμος περὶ ὀδιανοπῆς τῆς ἀναστολῆς στρατεύσεως τῶν φοιτητῶν καὶ ἄλλα. Ἐμπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως συνέστησεν εἰς τοὺς φοιτηταίς νᾶ ἔχουν γνώμην ἀπόμην καὶ ἐπὶ θεμάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας. Ἦως λοιπὸν νᾶ μὴν ἔχουν γνώμην οἱ φοιτηταὶ καὶ ἐπὶ ζητημάτων φοιτητικῶν, ὄπως εἶναι τὰ προρηθέντα;

Μὲ τὸν νόμον περὶ ὀδιανοπῆς τῆς ἀναστολῆς τῆς στρατεύσεως τῶν φοιτητῶν, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους λόγους, ἡ στράτευσις ἐπιβάλλεται ὡς ποινῆ, ἐνῶ πάντοτε ἐθεωρεῖτο ὡς τιμῆ, ὄπως καὶ πράγματι εἶναι, διὰ πάντα ἄλληνα πατριώτην, ἀντιθέτως ὀ ἢ μὴ στράτευσις εἶναι ποινῆ. Ἦς ποινῆ προεβλέπετο, ὡς εἶπον καὶ τὴν πρῶταν εἰς σχετικὴν συζήτησιν μετὰ γνωστῶν μου, μέχρι τοῦ ἔτους 1929 ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ Ζημιλοπῆς καὶ Ζημιτονίας, καθ' ὄσον οἱ καταδικαζόμενοι διὰ Ζημιλοπῆν ἢ διὰ Ζημιτονίαν ἐστεροῦντο, δυνάμει τοῦ νόμου αὐτοῦ, τῆς τιμῆς νᾶ στρατεύωνται. εἶναι πρωτόκουστον νᾶ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς φοιτηταίς ἡ στράτευσις ὡς ποινῆ, ἐπειδὴ οὔτοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων των. Δὲν δύναμαι νᾶ ὀικηολογήσω τὴν τοιαύτην στράτευσιν. -

Γεωργ. Μαγκάκης (Συναγ. Ύπερασχ.): θεωρείται υπαίθριος ο γυβρος του Πολυτεχνείου;

Άλεξ. Φλώρος: Όχι, δεδομένου ότι είναι περιπεφραγμένος, ως ορίζεται καί υπό του Νομ. Διατάγματος περί δημοσίων συναθροίσεων. Άλλως τε κατά διεθνές έθιμον θεωρείται βουλον καί ως εν τούτου μόνον πύ αρχαί του Πολυτεχνείου εΐχον δικαίωμα νά δώσουν έντολήν νά έκκενωθῆ από τους φοιτητάς τό προαύλιον του Πολυτεχνείου.-

Γεωργ. Μαγκάκης: Ποιος είναι ο σκοπός του νόμου 4000; καίς θα τόν εφαρμόζατε ες Εξισγγελευς εΐς τους φοιτητάς;

Άλεξ. Φλώρος: Χθές ανέγνωσα εΐς τας εφημερίδας σχετικήν δήλωσην του τΐως Ύπουργού Δικαιοσύνης κ. Καλλίς, με τήν περιεγόμενον τής οποίας συμφωνώ έκολύτως. Άναφέρομαι εΐς τήν δήλωσιν αυτήν, διότι ο κ. Καλλίς είναι ο συντάκτης του νόμου αυτού καί ες γνωστόν οι εφαρμοσταί του νόμου, προκειμένου νά ερμηνεύσουν αυτόν, καταφεύγουν καί εΐς τήν εΐσηγητικήν έκθέσιν του συντάκτου του. Διότι του νόμου 4000 είναι ή αντιμετώπις τήν περιπτώσεων προληπτικότητας καί θρασύτητος έναντι τής κοινωνίας. Άγώ εΐς τήν προκειμένην περίπτωσιν δέν θα εφηρμοζον τόν νόμον αυτόν.

Γεωργ. Μαγκάκης: Ποϋ θα τόν εφαρμόζατε;

Άλεξ. Φλώρος: Εΐς τους τετυμκούδες. Όχι εΐς τους φοιτητάς, οι οποιοι αγωνίζονται διά τή ζητήματά των. Ο νόμος 4000 έγινε κατά τό έτος 1959, όταν ηρχισαν νά εμφανίζωνται κρούσματα αντικοινωνικά, κρούματα τετυμλουσμοϋ. Άθεσπίσθη δι' εκείνους, οι οποιοι π.χ. ήνέχλων εΐς τους δρόμους νεάνιδας, συνοδευομένης υπό τών γονέων των ή γνωστών των, καί οι οποιοι, όταν παρετηροϋντο υπό τούτων διά τήν απρέπειαν αυτήν, έπετίθεντο κατ'αυτών. Δι' αυτές τας περιπτώσεις καί άλλας παρομοίας ισχύει ο νόμος αυτός καί όχι διά τους φοιτητάς, οι οποιοι θέλουν νά εχουν γνώμην επί φοιτητικών θεμάτων ή καί γενικότερον επί θεμάτων άφορέντων τό κοινωνικόν σύνολον. Διά τόν λόγον αυτόν ο κ. Καλλίς τονίζει προσέτι εΐς τήν προρηθεΐσαν δήλωσίν του, ότι αν ήτο δυνατόν νά φαντασθῆ κατά τήν κατάρτισιν του εν λόγω νόμου, ότι ήπληρχε πιθανότης, ότι ούτος θα ήδύνατο νά εφαρμοσθῆ καί επί τής περιπτώσεως τών φοιτητών, δέν θα τόν συνέτασσε, άλλ' ουτε καί ή Βουλή θα τόν εΐψρισε.-

Ἀποστ. Κακλαμάνης (Συνηγ. ὑπερασπ.): Ποιοὶ πρέπει νὰ παρευ-
ρίσκωνται εἰς μίαν διάλυσιν δημοσίας συναθροίσεως;

Ἄλεξ. Φλώρος: Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ
δορυνομικῆς ἀρχῆς, ἤτοι ὁ Νομάρχης, ὁ εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν
καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ἢ ὁ Διοικητὴς Χερσφυλακῆς
εἰς ἅς περιφερείας τὴν εὐθύνην τῆς ἀστυνομίσεως κλπ. ἔχει
ἢ Χερσφυλακῆ, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀνατιθρωταί, ὡς προβλεπεται
ὑπὸ τοῦ πρὸ ἔτους περὶ τοῦ ἐκδόσεντος βασιλ. Διατάγματος

περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ διαλύσεως δημοσίων συναθροί-
σεων. Ὁ Νομάρχης φέρει τὴν κυρίαν εὐθύνην, διότι συμφώνως
πρὸς τὸν νόμον περὶ Νομαρχῶν τοῦ ἔτους 1949 προΐσταται τῶν
ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ ἐποπτεύει τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐκδίδων
τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς τὴν Χερσφυλακῆν καὶ τὴν Ἀστυ-
νομίαν.-

Ἄν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ἐτηρήθη ἡ ὑπὸ
τοῦ προρηθέντος βασιλ. Διατάγματος προβλεπομένη διαδικασία
διὰ τὴν διάλυσιν δημοσίων συναθροίσεων, ἡ ἐνέργεια τῆς Ἀστυ-
νομίας ἦτα παράνομος καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὡς γνωστὸν
κ. Πρόεδρε, κ. Διαστάι καὶ κ. εἰσαγγελεῦ,
Πρόεδρος (Νικ. Στυλιανίδης): Δὲν ὑφίσταται ἀδίκημα θρασύ-
τητος κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Ἄλεξ. Φλώρος: Βεβαίως δὲν ὑφίσταται. Ἀκόμη καὶ διότι δὲν
ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου, ὡς λέγεται, ἡ
ἐπέμβασις τῆς ἀστυνομίας πρὸς διάλυσιν τῆς συναθροίσεως
τῶν σπουδαστῶν τοῦ Πολυτεχνείου. Προσέτι οὔτε καὶ τὸ ἀδίκημα
τῆς περιῦβρίσεως τῆς ἀρχῆς ὑφίσταται, διότι ἀρχὴ θεωρεῖται
ἡ νομίμως ἀρῶσα, ἀρχὴ δὲ μὴ ἀρῶσα νομίμως δὲν ἀρῶ ὡς ἀρχή,
ὡς ὑπεστήριξε κατὰ τὸ ἔτος 1966 καὶ ὁ, ἤδη Ἐπίτιμος, Ἀντειση-
γχελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σακελλαρίου εἰς ἀγόρευσίν του
ἀπὸ τῆς ἑώρας τοῦ εἰσαγγελεῖος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἄν προκειμέ-
νη, καὶ ἂν πράγματι ἐλέγχθησαν τὰ ὅσα φέρονται ὡς λεχθέντα ὑπὸ
τῶν κατηγορουμένων, δὲν θεμελιούται τὸ ἔγκλημα τῆς περιῦβρί-
σεως τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τῆς ἀκλήρης ἐξουβρίσεως. Καὶ
μάλιστα οἱ τυχόν ὑπαίτιοι τῆς ἐν λόγῳ πράξεως εἶναι δυνατόν,
λόγῳ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν αὕτη, ν' ἀπαλλαγῶν πάσης
ποινῆς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ άρθρου 361 | 3 τοῦ Ποινικοῦ Κώ-
δικος.-

Δέον νὰ λεχθῆ, ὅτι εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Ποινι-
κοῦ Κώδικος, τοῦ ὁποίου εἰσηγητὴς ἦτο ὁ τότε Ἀρεοπαγίτης

καί μετά ταῦτα Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου Γ. Πανόπουλος, δὲν ὑπῆρχε, ὡς γνωστόν, τὸ ἔγκλημα τῆς περιϋβρίσεως τῆς ἀρχῆς, καίτοι περιείχτο εἰς τὸν ἰσχύοντα τότε Ποινικὸν Κώμον. Καί τοῦτο ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων ἐν τῆς παρερμηνείας τῆς σχετικῆς διατάξεως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Ἄλλ' ἀργότερον κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1947 ἀναθεώρησιν τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου, περιελήφθη εἰς τὸν ἰσχύοντα ἤδη Ποινικὸν Κώδικα διατάξεις, προβλεπούσα τὸ ἔγκλημα τῆς περιϋβρίσεως τῆς ἀρχῆς. Ἀναφέρω τὴν ἱστορίαν τῆς ὡς εἴρηται διατάξεως, διὰ νὰ τονίσω μὲ πῶσιν μεγάλην προσοχὴν πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται αὕτη.-

